T.C.
UYUŞMAZLIK MAHKEMESİ
HUKUK BÖLÜMÜ
ESAS NO : 2017 / 427
KARAR NO : 2017 / 524
KARAR TR : 25.9.2017

ÖZET :Trafikte seyir halinde iken mıcırlı yolda direksiyon hakimiyetini kaybeden sürücünün, yol kenarında banket üzerinde bekleyen davacıların yakını olan kişiye çarpması nedeniyle meydana gelen ölüm olayı sonucu uğranılan maddi ve manevi zararların tazmini istemiyle açılan davanın, 2918 sayılı Yasanın 19.1.2011 tarihinde yürürlüğe giren 110. maddesi gözetildiğinde ADLİ YARGI YERİNDE çözümlenmesi gerektiği hk

K A R A R

Davacılar : 1-A. A. (Kendi Adına Asaleten, H. A.,
H. A., A. A., S. A., M. A.,
Z. A. Adına Velayeten)
2-H. A.
3-S. A.
Vekili : Av. N. T.(Adli Yargıda)
Davalılar : 1- Karayolları Genel Müdürlüğü
Vekili : Av. A. O. K.
2- A.A.(Yalnızca Adli Yargıda)

O L A Y : 1-Davacılardan A. A.'nın eşi ve diğer davacıların annesi olan H. A.'nın, Siirt-Batman karayolu kenarında beklemekte iken 56 AH 574 plaka numaralı aracın mıcırlı alanda hakimiyetini kaybederek H. A.'ya çarpması sonucu ölümüne neden olması sebebiyle karayolunun bakımı hususunda davalı kurumun kusuru bulunduğu iddiasıyla 85.674,00-TL maddi ve 60.000-TL manevi tazminatın ödenmesine hükmedilmesi istemiyle Karayolları Genel Müdürlüğüne karşı idari yargı yerinde dava açılmıştır.

DİYARBAKIR 3.İDARE MAHKEMESİ: 17.2.2011 gün ve E:2011/340, K:2011/42 sayı ile, "(…) 2576 sayılı İdari Yargılama Usu Kanunu'nun 14.maddesinin 3/a bendinde dava dilekçelerinin görev bakımından inceleneceği, 15.maddesinin 1/a bendinde adli yargının görevli olduğu konularda açılan davaların reddine karar verileceği hükme bağlanmıştır.

6009 sayılı Tebligat Kanunu Ve Bazı Kanunlarda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun'un 14.maddesi ile değişen 2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununun 110. maddesinde, işleteni veya sahibi Devlet ve diğer kamu kuruluşları olan araçların sebebiyet verdiği zararlara ilişkin olanları dâhil, bu Kanundan doğan sorumluluk davalarının, adli yargıda görüleceği kurala bağlanmıştır.

Dava dilekçesi ve eklerinin incelenmesinden; davacıların eşi ve annesi olan H. A. yol kenarında beklemekte iken, seyir halindeki 56 … 574 plaka numaralı aracın yolda bulunan mıcır nedeniyle direksiyon hakimiyetini kaybederek H. A.'ya çarptığı ve bu olay neticesinde anılan şahsın öldüğü, ölüm nedeniyle uğranılan maddi ve manevi zararların tazmini istemiyle bakılmakta olan davanın açıldığı anlaşılmıştır.

Yukarıda alıntısı yapılan Kanun hükmü uyarınca, 2918 sayılı Kanun'dan doğan sorumluluk davalarında adli yargının görevli olduğu, olayda kazanın yolda bulunan mıcırdan kaynaklanması nedeniyle davalı kurumun 2918 sayılı Kanun'dan doğan bir sorumluluğu bulunduğu anlaşıldığından davanın görüm ve çözümünde adli yargının görevli olduğu sonucuna varılmıştır.

Açıklanan nedenlerle davanın 2577 sayılı İdari Yargılama Usulü Yasasının 15/1 -a. maddesi hükmü uyarınca görev yönünden reddine…" karar vermiş, bu karar temyiz edilmeksizin kesinleşmiştir.

2-Davacılar vekili bu kez, fazlaya ilişkin hakları saklı kalmak kaydıyla trafik kazasında meydana gelen ölüm nedeniyle davalı kurumun hizmet kusuru ile diğer davalı A.A.'in kusurundan dolayı 85.674,00 TL maddi ve 60.000,00 TL manevi tazminatın olay tarihi olan 26.05.2010 tarihinden itibaren işleyecek faizi ile birlikte davalıların müştereken ve müteselsilen sorumlu olduğu kabul edilerek tahsili istemiyle Karayolları Genel Müdürlüğü ve A. A.'e karşı adli yargı yerinde dava açmıştır.

Davacılar vekili, 26.5.2011 tarihindeki 1.oturumda, davacı A. A. hakkındaki davalarından feragat ettiklerini beyan etmiştir.

a-Siirt 2.Asliye Hukuk Mahkemesi; 13.6.2013 gün ve E: 2012/80, K:2013/394 sayı ile, uyuşmazlığın esasını inceleyerek; davalı sürücü A.'nin % 80 oranında, davalı Karayolları Genel Müdürlüğü'nün % 20 oranında kusurlu olduğu kabul edilerek davanın kısmen kabul kısmen reddi ile davalı A. yönünden maddi ve manevi tazminat istemlerine yönelik olarak açılan davanın davacıların vazgeçmesi ve davalı A.'nin muvafakat ettiği gerekçesi ile açılmamış sayılmasına, davalı Karayolları Genel Müdürlüğü yönünden ise davacılar A., H. ve S. A.'nın zararının bulunmadığı gerekçesi ile maddi tazminat istemlerinin reddine, H., Z., S., M., H. ve A. için toplam 12.565,59.-TL maddi tazminat, ayrıca tüm davacılar için ayrı ayrı 3.000,00.-TL olmak üzere toplam 27.000,00.-TL manevi tazminatın olay tarihinden itibaren işleyecek yasal faizi ile tahsiline karar vermiş; bu karar davalı Karayolları Genel Müdürlüğü vekili tarafından temyiz edilmiştir.

b-Yargıtay 17.Hukuk Dairesi: 24.3.2015 gün ve E: 2013/16935, K:2015/4835 sayı ile, "(…) 1-Dava, trafik kazasından kaynaklanan destekten yoksun kalma nedeni ile maddi ve manevi tazminat istemine ilişkindir.

Davacıların desteği Hulkiye'nin davalı A. A.'in idaresindeki aracın yoldaki mıcır nedeni ile meydana gelen kaza sonucu vefat ettiği iddiasıyla Karayolları Genel Müdürlüğü aleyhine açılan davada mahkemece, davalı Karayolları Genel Müdürlüğü yönünden uyuşmazlığın esasına girilerek davanın kısmen kabul kısmen reddine karar verilmişse de, Karayolları Genel Müdürlüğü kamu tüzel kişisi olup, kamu hizmeti görmekle yükümlü bulunmaları nedeniyle kamu hizmetleri sırasında verdikleri iddia olunan zararlardan dolayı oluşan sorumlulukları özel hukuk hükümlerine tabi değildir. Kamu tüzel kişilerinin yasalar tarafından kendilerine verilen görev ve yetkilerin kullanılması sırasında oluşan zararlar niteliği itibariyle hizmet kusurundan kaynaklanan zararlar olup, bu zararların tazmini amacıyla anılan idarelere karşı hizmet kusurlarına dayalı olarak İdari Yargılama Usulü Hakkındaki Kanun'un 2.maddesi hükmü uyarınca idari yargı yerinde tam yargı davası ikame edilmesi gerekmektedir. O halde mahkemece, hizmet kusuruna dayanılarak davalı Karayolları Genel Müdürlüğü aleyhine açılan bu davada adli yargının yargı yolu bakımından görevsiz bulunması nedeniyle davalı Karayolları Genel Müdürlüğü yönünden dava dilekçesinin görevsizlik nedeniyle reddine hükmedilmesi gerekirken, yazılı olduğu biçimde karar verilmesi yerinde görülmemiştir.

Bozma nedenine göre davalı Karayolları Genel Müdürlüğü vekilinin temyiz itirazlarının şimdilik incelenmesine yer olmadığına karar

verilmesi gerekmiştir.

SONUÇ: Yukarıda (1) numaralı bentte açıklanan nedenlerle davalı Karayolları Genel Müdürlüğü vekilinin temyiz itirazlarının kabulü ile hükmün BOZULMASINA…" karar vermiştir.

c- Siirt 2.Asliye Hukuk Mahkemesi; 22.10.2015 gün ve E:2015/550, K:2015/676 sayı ile, "(…) Mahkememizce yapılan yargılama, davacı ve davalı vekili dilekçeleri ve dosyada mevcut diğer belgeler incelendiğinde; dava konusu taşınmazların mahallinde yapılan keşif sonrası alınan bilirkişi raporları ve Yargıtay bozma ilamı nazara alınarak hizmet kusuruna dayanılarak davalı Karayolları Genel Müdürlüğü aleyhine açılan bu davada adli yargı yolunun caiz olmadığı tam yargı davalarının idari yargıda açılabileceği gözönüne alınarak görevsizlik kararı verilmiş ve aşağıdaki şekilde hüküm kurulmuştur.

HÜKÜM:Gerekçesi yukarıda açıklandığı üzere;

1-Davada adli yargının yargı yolunun görevsiz bulunması nedeniyle davalı Karayolları Genel Müdürlüğüne karşı açılan davanın görevsizlik nedeniyle REDDİNE,

2-Davacının idari yargıya dava açmakta muhtariyetine…" karar vermiş; bu karar davacılar vekili tarafından temyiz edilmiştir.

d-Yargıtay 17.Hukuk Dairesi; 23.5.2016 gün ve E:2016/4788, K:2016/6255 sayı ile, "(…)2247 Sayılı Uyuşmazlık Mahkemesi'nin Kuruluş ve İşleyişi Hakkında Kanun'un 19. maddesinde; "Adli, idari, askeri yargı mercilerinden birisinin kesin veya kesinleşmiş görevsizlik kararı üzerine kendisine gelen bir davayı incelemeye başlayan veya incelemekte olan bir yargı mercii davada görevsizlik kararı veren merciin görevli olduğu kanısına varırsa, gerekçeli bir karar ile görevli merciin belirtilmesi için Uyuşmazlık Mahkemesine başvurur ve elindeki işin incelenmesini Uyuşmazlık Mahkemesinin karar vermesine değin erteler.

Yargı merciince, önceki görevsizlik kararına ilişkin dava dosyası da temin edilerek, gerekçeli başvuru kararı ile birlikte dava dosyaları Uyuşmazlık Mahkemesine gönderilir" hükmü düzenlenmiştir.

Dosya kapsamına göre, davacı tarafından eldeki dava açılmadan önce, Diyarbakır 3. İdare Mahkemesi'ne aynı istemle dava açıldığı, dava konusu uyuşmazlığın adli yargıda görülmesi gerektiği gerekçesiyle yargı yolu bakımından davanın reddine karar verildiği görülmüş ancak bu kararın kesinleşip kesinleşmediği anlaşılamamıştır.

Bu durumda mahkemece, idare mahkemesi kararının kesinleşmiş olması halinde eldeki dava dosyası yönünden yargılamayı durdurmak suretiyle (UMK m. 19/1) , dosyanın kül halinde yargı yolu uyuşmazlığının çözümlenmesi açısından Uyuşmazlık Mahkemesi'ne gönderilmesi, bu mahkemece verilecek karar beklenerek sonucuna göre karar verilmesi gerekirken yazılı şekilde hüküm kurulması doğru görülmemiştir.

SONUÇ: Yukarıda açıklanan nedenlerle davacılar vekilinin temyiz itirazının kabulü ile hükmün BOZULMASINA…" karar vermiştir.

e- SİİRT 2.ASLİYE HUKUK MAHKEMESİ; 23.2.2017 gün ve E: 2016/582, K:2017/115 sayı ile, davanın başlangıçtan beri geçirdi bütün aşamalarına ayrıntılı şekilde yer verdikten sonra; (…) Yargıtay 17. Hukuk Dairesi'nin 23/05/2016 tarih ve 2016/4788 Esas 2016/6255 Karar sayılı ilamına uyulmasına karar verilmiştir.

Diyarbakır 3.İdare Mahkemesine müzekkere yazılarak, 2011/340 Esas sayılı dosyalarının akıbetinin sorulması, kesinleşmiş ise kesinleşme şerhli onaylı örneğinin Mahkememize gönderilmesinin istenilmiş olup, gelen yazı cevabından Diyarbakır 3. İdare Mahkemesinin 2011/340 Esas sayılı dosyasında verilen görevsizlik kararının 25/03/2011 tarihinde kesinleştiğinin bildirildiği görülmüştür.

Mahkememizce yapılan yargılama ve tüm dosya kapsamı birlikte değerlendirildiğine, dava konusu taşınmazların mahallinde yapılan keşif sonrası alınan bilirkişi raporları ve Yargıtay bozma ilamı nazara alınarak hizmet kusuruna dayanılarak davalı Karayolları Genel Müdürlüğü aleyhine açılan bu davada adli yargı yolunun caiz olmadığı kanaatine varılarak aşağıdaki şekilde hüküm kurulmuştur.

HÜKÜM: Gerekçesi yukarıda açıklandığı üzere;

1-Davanın İdari Yargının Görev alanına girdiği anlaşıldığından ve Diyarbakır 3. İDARE MAHKEMESİNİN 2011/340 Esas, 2011/4 Karar sayılı ilamı ile aynı konuya ilişkin görevsizlik kararı verildiğinden YARGILAMANIN DURDURULMASINA,

2-Dosyanın olumsuz görev uyuşmazlığının giderilmesi için UYUŞMAZLIK MAHKEMESİNE GÖNDERİLMESİNE…" karar ve bu karar temyiz edilmeksizin kesinleşmiştir.

Siirt 2.Asliye Hukuk Mahkemesi; 13.6.2017 gün ve E:2016/582 sayılı bir üst yazıyla dosyayı Uyuşmazlık Mahkemesine göndermiştir.

İNCELEME VE GEREKÇE:Uyuşmazlık Mahkemesi Hukuk Bölümü'nün, Nuri NECİPOĞLU'nun Başkanlığında, Üyeler: A ÇOLAK, Ahmet Tevfik ERGİNBAY, Suna TÜRE, Alaittin Ali ÖĞÜŞ, Süleyman Hilmi AYDIN ve Turgay Tuncay VARLI'nın katılımları yapılan 25.9.2017 günlü toplantısında:

I-İLK İNCELEME: Dosya üzerinde 2247 sayılı Yasanın 27. maddesi uyarınca yapılan incelemeye göre, olay kısmında belirtildiği üzere, tarafları, konusu ve nedeni aynı olan davada; idari yargı yerince adli yargı yerinin görevli olduğu gerekçesiyle verilmiş bir görevsizlik kararı bulunmakta olup, bunun üzerine kendine gelen davayı inceleyen adli yargı yerinin sahip olduğu seçenekler ile verdiği karar bakımından bir değerlendirme yapılması gerekmektedir.

1-2247 sayılı Yasanın 14. maddesinde yer alan, "Olumsuz görev uyuşmazlığının bulunduğunun ileri sürülebilmesi için adli, idari veya askeri yargı mercilerinden en az ikisinin tarafları konusu ve sebebi aynı olan davada kendilerini görevsiz görmeleri ve bu yolda verdikleri kararların kesin veya kesinleşmiş olması gerekir.

Bu uyuşmazlığın giderilmesi istemi, ancak davanın taraflarınca ve ceza davalarında ise ayrıca ilgili makamlarca ileri sürülebilir." hükmüne göre, idare mahkemesinin kesinleşmiş görevsizlik kararı üzerine adli yargı yerince de görevsizlik kararı verilmesi ve bu kararın kesinleşmesi halinde, olumsuz görev uyuşmazlığı doğmuş olacak; hukuk alanında doğmuş bulunan bu uyuşmazlığın giderilmesi istemi ise, ancak davanın taraflarınca ileri sürülebilecektir.

2- 2247 sayılı Yasanın 19. maddesindeki "Adli, idari, askeri yargı mercilerinden birisinin kesin veya kesinleşmiş görevsizlik kararı üzerine kendine gelen bir davayı incelemeye başlayan veya incelemekte olan bir yargı mercii davada görevsizlik kararı veren merciin görevli olduğu kanısına varırsa, gerekçeli bir karar ile görevli merciin belirtilmesi için Uyuşmazlık Mahkemesine başvurur ve elindeki işin incelenmesini Uyuşmazlık Mahkemesinin karar vermesine değin erteler." hükmüne göre ise, adli yargı yeri, davaya bakma görevinin daha önce görevsizlik kararı veren idari yargı yerine ait olduğunu belirten gerekçeli bir karar ile doğrudan Uyuşmazlık Mahkemesine başvurma olanağına sahiptir. Şu kadar ki, başvuru kararının, görev konusunda Uyuşmazlık Mahkemesince karar verilmesine değin işin incelenmesinin ertelenmesi hususunu da içermesi gerekir.

Yasakoyucu, 14. maddeye göre olumsuz görev uyuşmazlığı doğması durumunda her iki yargı merciince işten el çekilmiş olduğundan başvurma istencini davanın taraflarına bırakmış iken, bu yönteme oranla daha kısa zamanda çözüme ulaşılmasını amaçladığı 19. madde ile, daha önce görevsizlik kararı veren yargı merciinden sonra davayı inceleyen yargı merciine, işten el çekmeden doğrudan Uyuşmazlık Mahkemesine başvurma olanağını tanımıştır.

Olayda, adli yargı yerince, davada idari yargının görevli olduğu belirtilerek görevsizlik kararı verilmekle birlikte yargılamanın durdurulmasına da hükmedilmiş ve kararın kesinleşmesinden sonra, idari yargıya ilişkin dava dosyası temin edilmeden re'sen Uyuşmazlık Mahkemesine başvurulmuştur.

Bu haliyle, Siirt 2.Asliye Hukuk Mahkemesi'nce re'sen yapılan başvuru, 2247 sayılı Yasa'da öngörülen yönteme uymamaktadır.

Ancak, adli ve idari yargı yerleri arasında olumsuz görev uyuşmazlığı doğduğu, Asliye Hukuk Mahkemesince, 2247 sayılı Yasa'nın 14 ve 19. maddelerinde öngörülen durumun aksine, önceki görevsizlik kararına ilişkin dava dosyası temin edilmeden Uyuşmazlık Mahkemesine başvurulduğu görülmekte ise de; dava konusuna ilişkin bilgi ve belgeler ile idari yargı kararının kesinleşme durumunu gösteren bir örneğinin dosyada bulunduğu, bu nedenle idari yargı dosyasının istenilmediği ve sonuçta usule ilişkin başka bir noksanlık bulunmadığı anlaşıldığından, adli ve idari yargı yerleri arasında doğan görev uyuşmazlığının esasının incelenmesine oy birliği ile karar verildi.

II-ESASIN İNCELENMESİ: Raportör-Hakim Taşkın ÇELİK'in, davanın çözümünde adli yargının görevli olduğu yolundaki raporu dosyadaki belgeler okunduktan; ilgili Başsavcılarca görevlendirilen Yargıtay Cumhuriyet Savcısı Halil İbrahim ÇİFTÇİ'nin davada adli yargının, Danıştay Savcısı Yakup BAL'ın davada idari yargının görevli olduğu yolundaki sözlü açıklamaları da dinlendikten sonra GEREĞİ GÖRÜŞÜLÜP DÜŞÜNÜLDÜ:

Dava, trafikte seyir halinde iken mıcırlı yolda direksiyon hakimiyetini kaybeden sürücünün, yol kenarında banket üzerinde bekleyen davacıların yakını olan kişiye çarpması nedeniyle meydana gelen ölüm olayı sonucu uğranılan maddi ve manevi zararların tazmini istemiyle açılmıştır.

2918 sayılı Karayolları Trafik Kanununun 1. maddesinde, Kanunun amacının karayollarında can ve mal güvenliği yönünden trafik düzenini sağlayacak ve trafik güvenliğini ilgilendiren tüm konularda alınacak önlemleri belirlemek olduğu; "Kapsam" başlıklı 2. maddesinde, bu Kanunun trafikle ilgili kuralları, şartları, hak ve yükümlülükleri bunların uygulamasını ve denetlenmesini ilgili kuruluşları ve bunların görev, yetki ve sorumluluk, çalışma usulleri ile diğer hükümleri kapsadığı ve bu kanunun karayollarında uygulanacağı belirtilmiş; aynı Kanunun, "Karayolları Genel Müdürlüğünün görev ve yetkileri" başlıklı 7. maddesinde; " Karayolları Genel Müdürlüğünün bu Kanunla ilgili görev ve yetkileri şunlardır:

a) Yapım ve bakımdan sorumlu olduğu karayollarında can ve mal güvenliği yönünden gerekli düzenleme ve işaretlemeleri yaparak önlemleri almak ve aldırmak,

b) Tüm karayollarındaki işaretleme standartlarını tespit etmek, yayınlamak ve kontrol etmek,

c) (Mülga: 17/10/1996 - 4199/47 md.)

d) Trafik ve araç tekniğine ait görüş bildirmek, karayolu güvenliğini ilgilendiren konulardaki projeleri incelemek ve onaylamak,

e) Yapım ve bakımından sorumlu olduğu karayollarında, İçişleri Bakanlığının uygun görüşü alınmak suretiyle, yönetmelikte belirlenen hız sınırlarının üstünde veya altında hız sınırları belirlemek ve işaretlemek,

f) Trafik kazalarının oluş nedenlerine göre verileri hazırlamak ve karayollarında, gerekli önleyici teknik tedbirleri almak veya aldırmak,

g) Yapım ve bakımından sorumlu olduğu karayollarında trafik güvenliğini ilgilendiren kavşak, durak yeri, aydınlatma, yol dışı park yerleri ve benzeri tesisleri yapmak, yaptırmak veya diğer kuruluşlarca hazırlanan projeleri tetkik ve uygun olanları tasdik etmek,

h) Yetkili birimlerce veya trafik zabıtasınca tespit edilen trafik kaza analizi sonucu, altyapı ve yolun fiziki yapısı ile işaretlemeye dayalı kaza sebepleri göz önünde bulundurularak önerilen gerekli önlemleri almak veya aldırmak,

i) (Mülga: 3/5/2006 – 5495/4 md.)

j) (Değişik: 17/10/1996 - 4199/5 md.) Trafik zabıtasının görev ve yetkileri saklı kalmak üzere Bu Kanunun 13,14,16,17,18,47/a ve 65 inci maddeleri hükümlerine aykırı hareket edenler hakkında suç veya ceza tutanağı düzenlemek; 47 nci maddenin (b), (c) ve (d) bentlerinde belirtilen kural ihlallerinin tespiti halinde, durumu bir tutanakla belirlemek ve gerekli işlemin yapılması için en yakın trafik kuruluşuna teslim etmek,

k) Bu Kanunla ve bu Kanuna göre çıkarılmış olan yönetmeliklerle verilen diğer görevleri yapmaktır.

(Son fıkra Mülga : 28/3/1985 - 3176/16 md.)" hükmüne yer verilmiştir.

Öte yandan 2918 sayılı Yasanın 19.1.2011 günlü Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe giren 6099 sayılı Yasanın 14. maddesiyle değişik 110. maddesinde "İşleteni veya sahibi Devlet ve diğer kamu kuruluşları olan araçların sebebiyet verdiği zararlara ilişkin olanları dahil, bu Kanundan doğan sorumluluk davaları, adli yargıda görülür. Zarar görenin kamu görevlisi olması, bu fıkra hükmünün uygulanmasını önlemez. Hemzemin geçitte meydana gelen tren-trafik kazalarında da bu Kanun hükümleri uygulanır.

Motorlu araç kazalarından dolayı hukuki sorumluluğa ilişkin davalar, sigortacının merkez veya şubesinin veya sigorta sözleşmesini yapan acentenin bulunduğu yer mahkemelerinden birinde açılabileceği gibi kazanın vuku bulduğu yer mahkemesinde de açılabilir"; Geçici 21. maddesinde de "Bu Kanunun 110 uncu maddesinin birinci fıkrasının göreve ilişkin hükmü, yürürlüğe girdiği tarihten önce idari yargıda ve Askeri Yüksek İdare Mahkemesinde açılmış bulunan davalara uygulanmaz" denilmiştir.

Dava dosyasının incelenmesinden; 26.05.2010 günü sürücü A.A.'in, yönetimindeki 56 … 574 plakalı araç ile Siirt il merkezi istikametine seyir halinde iken Kezer köprüsü çıkışında, gidişe göre yolun sol şeridinde seyir halinde iken taşıt yolu içerisinde bulunan mıcırlı alanda aracın direksiyon hâkimiyetini kaybederek yolun gidiş istikametine göre sağ tarafından yoldan çıkarak banket üzerinde bekleyen, davacılardan A.A.'nın eşi ve diğer davacıların annesi olan H. A.'ya çarparak ölümüne neden olduğu; karayolunun bakımı hususunda davalı kurumun kusuru bulunduğu iddiasıyla uğranılan maddi ve manevi tazminatın ödenmesine hükmedilmesi istemiyle (Karayolları Genel Müdürlüğüne karşı) dava açıldığı anlaşılmaktadır.

2918 sayılı Kanunun 110 uncu maddesinin birinci fıkrasının iptali istemiyle Bursa 3.Asliye Hukuk Mahkemesi ve Batman 2.Asliye Hukuk Mahkemesince yapılan itiraz başvuruları üzerine konuyu inceleyen Anayasa Mahkemesi, şu gerekçesi ile anılan kuralı Anayasaya aykırı görmemiş ve iptal istemini oy birliğiyle reddetmiştir: "… Anayasa Mahkemesi'nin daha önceki kimi kararlarında da belirtildiği üzere, tarihsel gelişime paralel olarak Anayasa'da adli ve idari yargı ayırımına gidilmemiş ve idari uyuşmazlıkların çözümünde idare ve vergi mahkemeleriyle Danıştay yetkili kılınmıştır. Bu nedenle, genel olarak idare hukuku alanına giren konularda idari yargı, özel hukuk alanına giren konularda adli yargı görevli olacaktır. Bu durumda, idari yargının görev alanına giren bir uyuşmazlığın çözümünde adli yargının görevlendirilmesi konusunda kanun koyucunun mutlak bir takdir yetkisinin bulunduğunu söylemek olanaklı değildir. Ancak, idari yargının denetimine bağlı olması gereken idari bir uyuşmazlığın çözümü, haklı neden ve kamu yararının bulunması halinde kanun koyucu tarafından adli yargıya bırakılabilir. İtiraz konusu kural, trafik kazasında zarar görenin asker kişi ya da memur olmasına, aracın askeri hizmete ilişkin olmasına veya olayın hemzemin geçitte meydana gelmesi durumlarına göre farklı yargı kollarında görülmekte olan 2918 sayılı Kanun'dan kaynaklanan tüm sorumluluk davalarının adli yargıda görüleceğini öngörmektedir. İtiraz konusu düzenlemenin gerekçesinde de ifade edildiği gibi, askeri idari yargı, idari yargı veya adli yargı kolları arasında uygulamada var olan yargı yolu belirsizliği giderilerek söz konusu davalarla ilgili olarak yeknesak bir usul belirlenmektedir. Aynı tür davaların aynı yargı yolunda çözümlenmesi

sağlanarak davaların görülmesi ve çözümlenmesinin hızlandırıldığı, bu suretle kısa sürede sonuç alınmasının olanaklı kılındığı ve bunun söz konusu davaların adli yargıda görüleceği yolunda getirilen düzenlemenin kamu yararına yönelik olduğu anlaşılmaktadır. Öte yandan, 2918 sayılı Kanun'da tanımlanan Karayolu şeridi üzerindeki araç trafiğinden kaynaklanan sorumlulukların, özel hukuk alanına girdiği konusunda bir tartışma bulunmamaktadır. İdare tarafından kamu gücünden kaynaklanan bir yetkinin kullanılması söz konusu olmadığı gibi, aynı karayolu üzerinde aynı seyir çizgisinde hareket eden, bu nedenle aynı tür risk üreten araçlar arasında özel-kamu ayırımı yapılmasını gerektiren bir neden de yoktur._Açıklanan nedenlerle, itiraz konusu kural Anayasa'nın 2.,125. ve 155. maddelerine aykırı değildir. İtirazın reddi gerekir…" (Any. Mah.nin 26.12.2013 tarih ve E.2013/68, K.2013/165 sayılı kararı; R.G. 27.3.2014, Sayı: 28954, s.136-147.)

Anayasa'nın 158 inci maddesinin son fıkrasında " Diğer mahkemelerle, Anayasa Mahkemesi arasındaki görev uyuşmazlıklarında, Anayasa Mahkemesi'nin kararı esas alınır." denilmektedir. Anayasa Mahkemesi'nin yukarıda gerekçesine yer verilen kararı, yasa koyucunun idari yargının görevine giren bir konuyu adli yargının görevine verebileceğine, dolayısıyla 2918 sayılı Kanunun 110 uncu maddesinin birinci fıkrası ile öngörülen, bu Kanun'dan doğan tüm sorumluluk davalarının adli yargıda görülmesi düzenlemesinin Anayasa'ya aykırı bulunmadığına dair olup, esas itibariyle görev konusunda verilmiş bir karardır ve Anayasa'nın 158 inci maddesi uyarınca, başta Mahkememiz olmak üzere diğer yargı organları bakımından da uyulması zorunlu bir karar mesabesindedir.

Bu durumda, 2918 sayılı Yasanın 19.1.2011 tarihinde yürürlüğe giren 110. maddesi ile Anayasa Mahkemesi'nin işaret edilen kararı gözetildiğinde, bahsi geçen Kanun maddesinin karayollarında, can ve mal güvenliği yönünden trafik düzeninin sağlanarak trafik güvenliğini ilgilendiren tüm konularda alınacak önlemleri kapsadığı ve Kanunun, trafikle ilgili kuralları, şartları, hak ve yükümlülükleri, bunların uygulanmasını ve denetlenmesini, ilgili kuruluşları ve bunların görev yetki ve sorumlulukları ile, çalışma usullerini kapsadığı, dolayısıyla oluşan trafik kazası nedeniyle açılacak sorumluluk davalarının görüm ve çözümünde adli yargının görevli olduğu; meydana gelen zararın tazmini istemiyle açılan bu davanın da adli yargı yerinde çözümlenmesi gerektiği sonucuna varılmıştır.

Açıklanan nedenlerle, Siirt 2.Asliye Hukuk Mahkemesinin başvurusunun reddi ile, ayrıca aynı Mahkemece verilen 23.2.2017 gün ve E:2016/582, K:2017/115 sayılı görevsizlik kararının kaldırılması gerekmiştir.

S O N U Ç : Davanın çözümünde ADLİ YARGININ görevli olduğuna, bu nedenle Siirt 2.Asliye Hukuk Mahkemesinin BAŞVURUSUNUN REDDİ ile ayrıca aynı Mahkemece verilen 23.2.2017 gün ve E:2016/582, K:2017/115 sayılı GÖREVSİZLİK KARARININ KALDIRILMASINA, 25.9.2017 gününde Üyelerden Süleyman Hilmi AYDIN ve Turgay Tuncay VARLI'nın KARŞI OYU ve OY ÇOKLUĞU İLE KESİN OLARAK karar verildi.

Başkan	Üye	Üye	Üye
Nuri NECİPOĞLU	Ali ÇOLAK	Ahmet Tevfik ERGİNBAY	Suna TÜRE

Üye	Üye	Üye
Alaittin Ali ÖĞÜŞ	Süleyman Hilmi AYDIN	Turgay Tuncay VARLI

KARŞI OY

3.11.2015 tarih ve 29521 sayılı Resmi Gazetede yayımlanan Uyuşmazlık Mahkemesi'nin 28.09.2015 gün ve E:2015/580 K:2015/592 sayılı kararında belirtilmiş olan düşünce doğrultusunda sayın çoğunluğun görüşüne katılamıyoruz. 25.9.2017

Üye	Üye
Süleyman Hilmi AYDIN	Turgay Tuncay VARLI